

[Handelsministeren.]

har bestået et langt og intimt samarbejde med de andre nordiske lande om alt dette. Ja, der har netop siddet en varemærkekommission, der arbejdede med dette spørgsmål på nordisk område. Her er man blevet enig om at skille fællesmærkerne ud til national lovgivning, og følgelig er der ikke noget som helst ejendommeligt i, at spørgsmålet fremkommer som national lovgivning. Jeg ville derfor også synes, det ville være højst besynderligt, hvis vi havde gjort noget som helst for at sikre noget fællesnordisk på dette område, hvor man netop er blevet enig om at gå hver sin vej.

Det er blevet nævnt flere gange, bl. a. i det ærede medlem hr. Gideons første indlæg, at dr. jur. Andreasen var ministeriets specielle sagkyndige på dette område, og at han havde været udsendt som ministeriets delegerede. Det er rigtigt, og dog er det ikke helt rigtigt, idet man får et forkert indtryk af det, der har stået i det bekendte åbne brev. Dr. Andreasen har nok været udsendt som delegeret fra ministeriet, men han var udepeget af Dansk Reklameforbund og ikke af ministeriet, og det vil sige, at han har været der for at varetage Dansk Reklameforbunds interesser. Han er siden også kommet til at varetage købmandsforeningernes interesser.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz var inde på spørgsmålet om liberale økonomiske synspunkter i denne forbindelse. Jeg må sige, at jeg har svært ved at følge det ærede medlem heri, for her er kun tale om de tilfælde, hvor der foreligger en urimelig indskrænkning i den fri erhvervsudøvelse eller urimelig ulighed i vilkårene for fri erhvervsudøvelse. Når vi er inde på urimelig indskrænkning i fri erhvervsudøvelse eller urimelig ulighed i vilkårene for fri erhvervsudøvelse, bevæger vi os netop helt uden for den liberale verden, så ud fra en liberal, økonomisk synsvinkel må man sige, at man med vedtagelsen af dette lovforslag kan støtte den liberale linje; det kan aldrig modarbejde, for det har til opgave at sikre, at enkelte ikke kan få egentlig eneret.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz' spørgsmål om, hvorvidt man kan klare sig med varemærkeloven, er jeg ikke i stand til her umiddelbart at besvare. Hvis man kan

det, bør der vel laves om på varemærkeloven.

(Kort bemærkning).

Gideon: Det ærede medlem hr. Sandau og jeg er for så vidt ganske enige, når det ærede medlem siger, at han vil være med til at støtte brug, men ikke misbrug, men spørgsmålet er jo bare, hvad der ligger i dette udtryk. Jeg forstår, at det ærede medlem ikke var varm tilhænger af § 6, men spørgsmålet er jo, om det ærede medlem — og på hvilke vilkår; jeg blev ikke ganske klar over det — vil være med til at gennemføre § 6, således som den nu foreligger. Men det kan vi måske få nærmere oplysning om i udvalget, selv om det havde været rart at få oplyst ganske koncist her ved første behandling, hvorledes det ærede medlem stiller sig til denne paragraf.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det er en udfyldelse eller en udvidelse, vil jeg sige, at jeg da på den højtærede ministers svar til det ærede medlem hr. Sandau forstod, at monopoltilsynet fik en større beføjelse. Hvis det ikke er tilfældet, hvorfor skal man så have bestemmelsen indføjlet her? Så har man den i forvejen i monopolloven. Det må dog være således, når man fastholder denne bestemmelse og smugler den ind i dette lovforslag, at den betyder en større magt for monopoltilsynet, ellers kan jeg ikke se nogen fornuftig mening i at opretholde den. Er det ikke tilfældet, har man i virkeligheden — som jeg også gjorde gældende i mit første indlæg — bestemmelserne i monopolloven, så er denne bestemmelse ganske overflødig, og så når vi let til enighed om de resterende ting i dette lovforslag.

Endelig vil jeg gerne sige, at naturligvis har de andre lande ret til at indføre tilsvarende bestemmelser som den i § 6 omhandlede, det har de altid haft, og det får de vedblivende. Men det spørgsmål, jeg stillede, var dette: er der andre lande, der har en tilsvarende beføjelse? Jeg forstår, at det er der ikke; det blev i alt fald ikke oplyst. Men vi giver dem jo netop, når vi går ind for en sådan vidtgående beføjelse, en opfordring til at reagere; vi kan vente